

ע"פ 2452/16 - מרדכי מנשה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2452/16 - ט'

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: מרדכי מנשה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת המערער לעיכוב ביצוע מאסר; בקשת המערער להתיר יציאה לחו"ל

בשם המערער: עו"ד שני דרי

בשם המשיבה: עו"ד שרון יונוביץ

החלטה

1. המערער הורשע בעבירות סיוע לארגון משחק אסור, סיוע לקבלת דבר במרמה, ועבירות הנוגעות לדיווח כוזב במטרה להתחמק מתשלום מס, בגין חלקו בהפעלת אתר אינטרנט שהציע משחקי הימורים. בית המשפט קמא גזר עליו 7 חודשי מאסר

עמוד 1

לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בפסק דינו מיום 24.8.2016 דחינו את ערעורו של המערער על גזר הדין והורינו כי המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 21.9.2016.

2. המערער מבקש לדחות את מועד ריצוי עונש המאסר ליום 31.10.2016, וכן להתיר לו לצאת לחוץ לארץ מיום 15.9.2016 עד 20.10.2016, על מנת לאפשר לו לשהות עם משפחתו בחגים וכן להשלים פרויקט גדול עליו שוקד הוא זה מספר חודשים בעבודתו כמנכ"ל חברה. הדחייה נחוצה על מנת למנוע נזק בלתי הפיך לחברה ולפרויקט המצוי בשלבי סיום, ולאפשר היערכות המשפחה בהיבט הכלכלי בהיותו המפרנס העיקרי. לטענתו, היעדרות לבקשה לא תפגע באינטרס הציבורי. המבקש מוסיף, כי עמידתו בתנאים שנקבעו בפעמים קודמות שהותר לו לצאת לחוץ לארץ מוכיחה כי יש לתת בו אמון, וכי הוא מסכים להגדלת הערבויות כפי שיידרש, נוסף לערבויות המשמעותיות שהפקיד זה מכבר.

3. המדינה מסכימה לדחיית מועד תחילת ריצוי המאסר על מנת לאפשר למערער לשהות עם בני משפחתו בחגי תשרי, אולם מתנגדת להתיר לו לצאת לחוץ לארץ. לטענתה, אין מקום להתיר יציאה לחוץ לארץ לצרכי עסקים לאחר תום הדיון בערעור, וזאת מקל וחומר להלכה לפיה יציאה לחוץ לארץ במהלך שמיעת הערעור תותר, ככלל, רק מטעמים של צורך הומניטרי מיוחד או צורך נדיר אחר ולא לצרכי עסקים. משהפך פסק הדין לחלוט ישנו חשש אינהרנטי מוגבר להימלטות, והפגיעה באמון הציבור באישור יציאה לחוץ לארץ שלא לצורך מיוחד כאמור גדולה יותר לעומת מי שערעורו תלוי ועומד. היה על המערער להיערך מבעוד מועד לאפשרות כניסתו לכלא ככל שערעורו יידחה, ולפיכך אין להתיר יציאתו לחוץ לארץ לאחר דחיית הערעור.

4. הצדדים מסכימים, אם כן, באשר לדחיית מועד ריצוי עונש המאסר, וחלוקים אך ביחס לבקשה להתיר יציאת המערער לחוץ לארץ לצורך עסקיו. אנו סבורים, כי הדין עם המדינה במקרה שלפנינו. אכן, נקודת המוצא היא כי מי שהורשע בדין וביצוע עונשו עוכב, לא ייצא מישראל אלא בהתקיים מקרים חריגים ונדירים דוגמת צורך אישי אנושי מיוחד, טיפול רפואי דחוף או צורך נדיר כבד משקל. יציאה לצרכים עסקיים אינה באה, ככלל, בגדר המקרים החריגים הללו. הכלל המצמצם יסודו בסיכון האינהרנטי להימלטות, הקיים לגבי מי שהורשע ונידון לעונש מאסר, בצירוף הפגיעה אשר תגרום יציאתו של מי שהורשע מישראל באמון הציבור, במערכות אכיפת החוק ובהרתעת עבריינים פוטנציאליים (ע"פ 8465/15 ג'קי בן זקן נ' מדינת ישראל (17.7.2016) והאסמכתאות הנזכרות שם). לדברים אלה משנה תוקף מקום שהדיון בערעור נשלם, פסק הדין הפך חלוט והמערער עומד לפני ריצוי עונשו. הנימוקים שהציג המערער אין בהם לבסס חריגה מן הכלל האמור בשלב בו אנו מצויים, ובדין הבחינה המדינה בין הבקשה לשהות עם בני המשפחה בחגים לבין הבקשה לצאת לחוץ לארץ לצורך עסקים בשלב בו תם הדיון בערעור והמערער עומד לפני ריצוי עונשו.

5. אשר על כן, הבקשה להתיר יציאת המערער לחוץ לארץ נדחית. ביצוע עונש המאסר שהוטל על המערער יידחה ליום 31.10.2016 כמבוקש וכמוסכם. המערער יתייצב במועד זה, עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ו (13.9.2016).

עמוד 2

שופטת

שופט

המשנה לנשיאה
